

Warkod — Wykrywanie loga Warszawskich Kolei Dojazdowych na zdjęciach

Radosław Świątkiewicz

21 stycznia 2019

Spis treści

1	Opis	1
1.1	Stosowanie	1
1.2	Wymagania	2
1.3	Uruchomienie	2
2	Działanie	2
2.1	Filtracja	3
2.2	Oddzielanie kolorów	3
2.3	Otwieranie	3
2.4	Znajdywanie obiektów	4
2.5	Obliczanie cech	4
2.6	Sortowanie	5
2.7	Szukanie konfiguracji	5
3	Wyniki	6
4	Możliwości rozwoju	6

1 Opis

1.1 Stosowanie

Logo Warszawskich Kolei Dojazdowych ma kształt dwóch strzałek z literami pomiędzy.

Rysunek 1: Logo Warszawskich Kolei Dojazdowych

1.2 Wymagania

Program jest napisany w C++ w standardzie c++11. Do pracy używa biblioteki OpenCV, testowane pod wersją 4.0.1, ale używa jedynie podstawowych funkcji do wczytywania i zapisywania plików, które to się nie zmieniły od wcześniejszych wersji. Kompilacja jest możliwa za pomocą CMake.

1.3 Uruchomienie

Warkod jest uruchamiany z konsoli i przyjmuje dwa lub trzy argumenty.

Nazwa pliku wejściowego to plik o dowolnym formacie, czytany przez OpenCV.

Nazwa pliku wyjściowego jest miejscem, gdzie program wypisze obraz wynikowy, będzie to obraz wejściowy z zaznaczonym środkiem znalezionego loga WKD.

Opcjonalny katalog pomocniczy do którego będą zapisywane pliki z parametrami znalezionych obiektów, obrazy z obiektami i wstępne dopasowania.

Przykładowe uruchomienie: `./warkod zdjęcie.jpg zaznaczone.jpg /tmp`

2 Działanie

Program wykonuje szereg osobnych operacji. Wszystkie parametry kolorów zakładają, że piksel ma zakres jasności od 0,0 do 1,0.

2.1 Filtracja

Obraz filtrowany jest filtrem medianowym o określonej wielkości. Filtr jest kwadratowy o boku 7 pikseli. Przy krawędziach zmniejsza ilość porównywanych pikseli i wybiera medianę z mniejszej ilości.

Filtracja jest zaimplementowana wielowątkowo, po jednym wątku na wiersz.

2.2 Oddzielanie kolorów

Zastosowana została metoda porównywania geometrycznego punktów. Ponieważ piksel może być zaprezentowany jako punkt we wnętrzu sześciangu, gdzie na osiach odłożone są składowe kolory czerwony, zielony i niebieski, można zastosować proste porównania.

Wykryć należy piksele odpowiednio czerwone i niebieskie, gdyż logo składa się z takich kolorów. Ponieważ materiał, na którym może być logo, bywa odbijający, warto zwiększyć zakres akceptowalności dla jaśniejszych pikseli.

Ciemne kolory mogą mieć różne odcienie, zależne mocno od oświetlenia, zanieczyszczeń atmosfery, itp. Mogą więc nieprawidłowo zostać zakwalifikowane. W tym przypadku należy odciąć zbyt ciemne piksele płaszczyzną prostopadłą do szukanego koloru.

Wynikowo otrzymujemy obcięty stożek, którego szersza podstawa leży na płaszczyźnie jasnych kolorów, a obcięta podstawa jest na płaszczyźnie obcinającej po ciemnej stronie. Stożek ma wysokość równoległą do osi szukanego koloru.

Każdy stożek jest identyfikowany przez 3 parametry.

Zmienna	Niebieski kolor	Czerwony kolor
Średnica ciemna	0,3	0,3
Średnica jasna	0,9	0,7
Płaszczyzna ciemna	0,2	0,2

Tak powstałe dwa obrazy binarne są gotowe do dalszej obróbki.

2.3 Otwieranie

Kilkukrotne wykonanie erozji, a następnie dyfuzji pozwala się pozbyć małych obiektów, głównie szumu, który został zakwalifikowany do koloru, a nie został usunięty przez filtr medianowy.

Głębokość otwierania zależy od wielkości obrazu, dzięki temu można w ten sam sposób przetwarzać obrazy o dowolnych rozmiarach. Długość mniejszego boku jest mnożona przez 0,003 i zaokrąglana do części całkowitej. Dla większości obrazów jest to około 3.

Otwieranie znacząco przyspiesza późniejsze wykrywanie obiektów, ale jeśli jest za duże, może uszkodzić literę na obrazie.

Algorytm stosuje się na obu obrazach binarnych. Jest zaimplementowany wielowątkowo, w identyczny sposób, jak filtr medianowy.

2.4 Znajdywanie obiektów

Najdroższa obliczeniowo część przetwarzania. Należy podzielić obiekt binarny na wiele spójnych podobiektów i obliczyć charakterystyki dla każdego z nich.

Odbywa się to w pętli. Program tworzy nowy obraz, na którym zaznacza odwiedzone piksele. Za każdym razem program szuka pierwszego zapalonego piksela, idąc wierszami od lewego-górnego rogu.[] Po znalezieniu takiego, zaczyna rozlewać, zapamiętuje znaleziony piksel w kolejce i przechodzi do głównej pętli rozlewania.

1. Pobranie następnego piksela z kolejki.
2. Sprawdzenie, czy któryś z sąsiadów nie jest zapalony.
3. Dodanie każdego zapalonego sąsiada do kolejki.
4. Wyłączenie każdego sąsiada w oryginale.
5. Wyłączenie przetwarzanego piksela w oryginale.
6. Włączenie przetwarzanego piksela w nowym obrazie.

Nowopowstały obraz jest zwracany. Algorytm nie może być wewnętrznie zrównoleglony. Przetwarzane nim są dwa obrazy binarne.

2.5 Obliczanie cech

Dla każdego obiektu obliczany jest:

- Pełen zestaw niezmienników od $M1$ do $M10$.
- Środek geometryczny obiektu.
- Wypełnienie ekranu, czyli ilość pikseli obiektu podzielona przez ilość pikseli obrazu.

Dzieje się to w jednym przebiegu po wszystkich pikselach, więc zrównoleglenie tej operacji nie daje dużych przyspieszeń.

Następnie dla każdego obiektu obliczana jest *odległość wazona* w 10-wymiarowej przestrzeni od punktów idealnych obiektów. Wagi łączą w sobie

przydatność niezmiennika przy identyfikowaniu obiektu oraz zerują nieprzydatne niezmienniki. Wielkość obiektu także jest brana pod uwagę, za małe obiekty są odrzucane.

Początkowe wartości niezmienników zostały wyznaczone przez program, następnie zmodyfikowane ręcznie w celu uzyskania najlepszych rezultatów. Wykrycie nieużytecznych niezmienników odbyło się poprzez stworzenie wykresów, porównujących interesujące obiekty i pozostałe obiekty na płaszczyźnie, dla każdej pary niezmienników. Wybrano te niezmienniki, dla których obiekty były najbardziej oddzielone od pozostałych. Zapisane są w poniższej tabeli.

Obiekt	M4	M7	M8	M9
Strzałka	0.00099014	0.000140286	0	-4.03119e-05
Wagi	1	1	0	0.8
Litera W	0	-1.54905e-05	0	-1.10516e-05
Wagi	0	1.5	0	1.5
Litera K	0.000242899	0	-3.99919e-05	-3.10566e-06
Wagi	0.8	0	0.8	1
Litera D	0	0	-5.13758e-05	-5.55874e-06
Wagi	0	0	1	0.6

2.6 Sortowanie

Odległości ważone są sortowane dla każdego obiektu. Na obrazku roboczym zaznaczane są obiekty o najlepszym dopasowaniu.

Jednak ze względu na różne obrazy, nie zawsze najbardziej dopasowane obiekty muszą być tymi prawidłowymi. W szczególności wśród niebieskich obiektów może się zdarzyć, że te same obiekty zostaną zakwalifikowane do jednego zbioru. Na przykład, drugim najlepszym dopasowaniem niebieskiej strzałki jest obiekt, który test także pierwszym najlepszym dopasowaniem litery W.

2.7 Szukanie konfiguracji

Przeszukując pierwsze 10 najlepszych dopasowań, program liczy odległości pomiędzy obiektami i szuka takiej konfiguracji, że spełnia ona pozycje obiektów w logo. Jest to kosztowna operacja, im głębiej decydujemy się przeszukiwać listy obiektów. Następnie liczony jest środek loga i zaznaczany na wynikowym obrazie. Znalezione dopasowania są sortowane względem liczby punktów, jakie zyskują za spełnianie podobieństw odcinków.

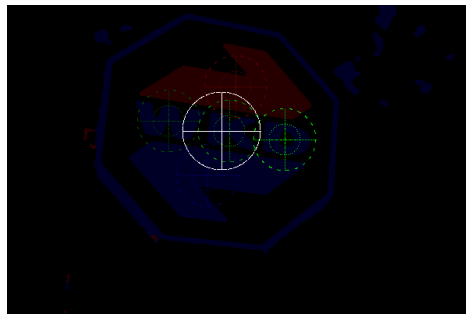
Najlepsze dopasowanie jest ustawiane na wyjście.

3 Wyniki

Wynikowe obrazy dla prostego przykładu. Na lewym obrazku jest wejściowy

(a) Obraz wyjściowy

(b) Znalezione obiekty

obraz z zaznaczonym znalezionym logiem.

Na prawym obrazku są zaznaczone obiekty, wyznaczone w trakcie pracy. Małymi, przerywanymi okręgami zaznaczono wstępne dopasowania poszczególnych obiektów. Odcienie zielonego oznaczają kolejne litery.

Więszymi okręgami zaznaczono obiekty znalezione po szukaniu konfiguracji, porównując odległości obiektów. Jak widać w tym przypadku pierwsze dopasowanie było od razu najlepsze.

Białym krzyżem zaznaczono środek, czyli punkt między czerwoną, a niebieską strzałką.

4 Możliwości rozwoju

Ponieważ program jest napisany obiektowo, z dużą ilością abstrakcji, możliwa jest implementacja innego algorytmu w oparciu o istniejące klasy.

Można zrównoleglić poszukiwanie obiektów do dwóch wątków, co na wielordzeniowym komputerze przyspieszy działanie. Takich mniejszych akcji, jak sortowanie, nie trzeba przyspieszać, gdyż i tak dzieją się wystarczająco szybko, w porównaniu z innymi obliczeniami.

Wykrywanie kilku logów na raz jest możliwe do dodania. Wystarczy, że na etapie szukania konfiguracji, program będzie potrafił zaakceptować kilka znalezisk. Do tego jest wymagane pogłębienie szukania wśród obiektów, co znacznie zwiększy ilość obliczeń.

Aby ulepszyć jakość wykrywania, warto by użyć jakiegoś zaawansowanego systemu do obliczania parametrów programu.